

Ossos

«Tenim dret a trobar els ossos dels nostres morts. Però també tenim dret a assenyalar a aquells que fa més de vuitanta anys que els cobreixen de terra»

Lee aquí la versió en castellano del artículo de Jonathan Martínez
(<https://www.naciodigital.cat/opinio/23693/huesos>)

He vist *Madres paralelas* de Pedro Almodóvar i no pretenc esbudellar l'argument ni arruïnar el goig als futurs espectadors, però sí que m'agradaria tirar un dels fils de la pel·lícula, el que obre la trama, el de la recerca dels desapareguts de la guerra, el de la indagació de les cunetes, dels murs d'afusellament, de les fosses comunes on es podreix la memòria dels nostres avantpassats.

Llegeixo que Pedro Sánchez va ser rebut en les desfilades del 12 d'octubre amb xiulets i amb crits d'"okupa", "paràsit", "dimissió" i segurament altres exabruptes que no recull la premsa per mandra o per pudor, si és que encara existeix el pudor a la premsa. Els aldarulls no són nous en aquest petit espai d'orgia patriòtica i exaltació castrense. També Zapatero el van rebre amb els xiulets i esbrincades neandertals de la grada ultra.

Sobre la festa nacional espanyola poden dir-se moltes coses. Per exemple, que el veritable nucli d'unió entre els pobles que conformen aquesta fantasmagoria anomenada Hispanitat és que la majoria d'ells van prendre la decisió d'independitzar-se d'Espanya. Però sobretot, que l'actual democràcia espanyola neix de dos processos supervisats per militars. El primer, la revolta dels generals africans en 1936. El segon, una transició comandada pel rei Joan Carles I, en aquell temps comandament suprem de l'Exèrcit.

De la transició pot dir-se cada vegada més que va ser un banquet cuinat per franquistes a què van assistir el PSOE i el PCE sense que els fos donat triar el menú ni al restaurant. Una colossal operació de maquillatge on els perdedors de la guerra sempre van ser cabalers, com aquest parent pobre que només és acceptat en el convit nadalenc a condició que guardi les formes i es mantingui en silenci. Però per molt que s'amagui la pols sota la catifa, la naturalesa salvatge dels propietaris del mas sempre surt a la llum, sobretot en aquests aquellarres marcial.

Camina ara el PSOE engiponant una Llei de Memòria Democràtica que no sé si pretén donar continuïtat a la Llei de Memòria Històrica de Zapatero però que ha desfermat la insatisfacció de les associacions memorialistes. Em temo que una vegada més ens encallem en preàmbuls simbòlics l'acció es remunta a la guerra civil però que no tenen el valor de clavar-li la dent a la Llei d'Amnistia, una llei de punt final que va blindar la impunitat i els privilegis dels genocides i els seus fills. És en la transició on descansa la mare de tots els nusos antidemocràtics que patim en els nostres dies. Fuites de reis incloses.

Els personatges de *Madres paralelas* poden interessar-se per buscar al besavi afusellat, al milicià perdut, a l'alcalde sepultat en un femer després d'una d'aquestes saques falangistes que sembraven el terror de matinada. Tenim dret a trobar els ossos dels nostres morts. Però també tenim dret a assenyalar a aquells que fa més de vuitanta anys que els cobreixen de terra.